

รายงานการวิจัย
เรื่อง การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ
โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
(Development of extracurricular activities to enhance service mind
using community base)



กิตติยา เขียวงาม
กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา

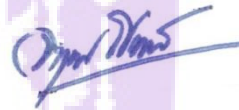
โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัย
จากทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนางานประจำสำนักงานวิจัย (R2R) รุ่นที่ 11
มหาวิทยาลัยพะเยา
ประจำปีงบประมาณ 2567
กรกฎาคม 2567

อาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณางานวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเพื่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (R2R) ของมหาวิทยาลัยพะเยา



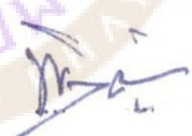
ดร.วุฒิชัย ไชยรินคำ

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย



ดร.จารุวรรณ ไปษยานนท์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย



นายพิเชษฐ ฤกษ์จิตร

ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเพื่อการพัฒนางานประจำ (R2R) ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก ดร.วุฒิชัย ไชยรินคำ และ ดร.จารุวรรณ โปษยานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่กรุณาให้คำปรึกษา และช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนเสร็จสมบูรณ์อย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้พัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์อนุญาตให้ใช้เครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณคณะผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมหลักสูตรพร้อมให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนา กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ได้ให้โอกาสและสนับสนุนการทำวิจัยพัฒนางานประจำสูงงานวิจัย และขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยพะเยาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

กิตติยา เขียวงาม



ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
ผู้วิจัย	นางสาวกิตติยา เขียวงาม
ที่ปรึกษา	ดร.วุฒิชัย ไชยรินคำ ดร.จารุวรรณ โปษยานนท์
ประเภทสารนิพนธ์	การวิจัยเพื่อการพัฒนางานประจำ มหาวิทยาลัยพะเยา 2567
คำสำคัญ	กิจกรรมเสริมหลักสูตร จิตสาธารณะ ชุมชนเป็นฐาน

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

อาสาสมัครนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2566-2567 มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 136 คน อายุเฉลี่ย 19.72 ± 1.34 ปี (18-22 ปี) เพศชาย 45 คน เพศหญิง 91 คน ถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 68 คน กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม และกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุม ประเมินระดับจิตสาธารณะก่อนและหลังทดลองด้วยแบบวัดจิตสาธารณะ ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ รวมจำนวน 45 ข้อ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังจากทดลอง ($p < 0.001$) โดยมีจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับกลุ่มควบคุมพบว่า ไม่มีความแตกต่างของคะแนนจิตสาธารณะระหว่างก่อนและหลังทดลองในทุกองค์ประกอบ

สรุปได้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาในครั้งนี้สามารถเสริมสร้างจิตสาธารณะให้กับนิสิตได้

Title	Development of extracurricular activities to enhance service mind using community base
Author	Miss Kitiya Khieongam
Advosir	Dr. Wuttichai Chairinkham Dr. Jaruwan Posayanon
Academic paper	Routine to Research(R2R), University of Phayao, 2024
Keywords	Extracurricular activities, Service mind, Community base

Abstract

The purpose of this study was to develop extracurricular activities to enhance service mind using the community base. The participants were undergraduate students at the University of Phayao during the academic year 2023–2024. Of 136 participants (45 males and 91 females), their ages ranged from 18 to 22 years with a mean age of 19.72 ± 1.34 years. They were divided evenly into control ($n = 68$) and experimental groups ($n = 68$). The experimental group participated in three activities developed by the researchers. The level of service mind was assessed before and after the experiment in both groups using a self-report questionnaire that contained 5 components, totaling 45 items. The results revealed that the score for service mind by the experiment group increased significantly after the experiment ($p < 0.001$). Overall, students' level of service mind was relatively high. For the control group, no difference was found in the score of service mind between before and after the experiment in all components. In conclusion, extracurricular activities using the community base developed in this study could be used to enhance the level of service mind among undergraduate students.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
สมมติฐานของการวิจัย	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
1. จิตอาสา จิตสาธารณะ	10
2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	13
3. การคิดเชิงออกแบบ	13
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
บทที่ 4 ผลการศึกษา	21
บทที่ 5 อภิปรายและสรุปผลการวิจัย	23
- ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป	24
เอกสารอ้างอิง	25
ภาคผนวก	
- ภาคผนวก ก แบบวัดจิตสาธารณะ	28
- ภาคผนวก ข เอกสารรับรองโครงการวิจัย	35
- ภาคผนวก ค กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน	36
ประวัติผู้วิจัย	39

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัคร (N = 136)	21
ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนจิตสภาวะก่อนและหลังทดลองระหว่างอาสาสมัคร 2 กลุ่ม	22



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันได้ก้าวเข้ามาสู่ศตวรรษที่ 21 อย่างเต็มตัวซึ่งเป็นยุคที่ Digital Technology เข้ามามีบทบาทและเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับมนุษย์ในปัจจุบันและอนาคตอย่างชัดเจน การเปลี่ยนผ่านจากยุคเก่าเข้าสู่ยุคใหม่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนในวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างมากมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบด้านร่างกายและจิตใจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและหันมาพึ่งพาซึ่งกันและกันมากขึ้น เพื่อให้การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข สิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนต้องมีคือการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพและมีศักยภาพอย่างรอบด้าน มีการเสียสละเพื่อสรรค์สร้างความสุขแก่ครอบครัว และรวมแรงรวมใจตลอดจนมีเสียสละต่อสังคมในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคมที่ตนดำรงอยู่ ดังนั้น การมีความเสียสละเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจึงถือว่ามีค่าอย่างยิ่ง ความเสียสละดังกล่าวนี้ต้องมาจากความยินดีที่จะเสียสละ ไม่ได้มาจากการถูกบีบบังคับจากบุคคลใด ซึ่งเรียกว่า “ความมีจิตสาธารณะ” ซึ่งให้ความสำคัญต่อการเสียสละเพื่อส่วนรวมเป็นสำคัญ [1]

การจัดการเรียนรู้กับทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือเป้าหมายของการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความรู้และมีความสุขควบคู่กันไป [2] แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) อาศัยหลักการและแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร [3] และในปีที่ผ่านมา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 โดยกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อยสี่ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล [4]

จะเห็นว่าในสถานการณ์สังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลง การปลูกฝังจิตใจให้เยาวชนมีความรับผิดชอบต่อสังคม หรือเล็งเห็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือที่เรียกว่าการมีจิตสาธารณะ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเยาวชนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต จะได้มีส่วนช่วยพัฒนาหรือสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน ประเทศชาติ ตลอดจนโลกที่เราอาศัยอยู่ แต่หากเยาวชนในสังคมขาดจิตสาธารณะจะมีผลกระทบต่อบุคคล ต่อครอบครัว ต่อชุมชน และต่อประเทศชาติตลอดจนต่อโลก [5]

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ศูนย์ปฏิบัติการมหาวิทยาลัยพะเยาจิตอาสา (University of Phayao Social Responsibility: UPSR) ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมจิตอาสาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นิสิต อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะที่ใช้ชุมชนเป็นฐานยังมีจำนวนน้อยและการจัดกิจกรรมที่ผ่านมายังขาดกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) อย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ในแต่ละกิจกรรมดำเนินการเสร็จสิ้นในเวลาเพียง 1 ครั้งเท่านั้น ซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นิสิตอย่างยั่งยืน

ไม่นานมานี้ คณะผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาจำนวนหนึ่งที่พัฒนารูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะหรือส่งเสริมพฤติกรรมจิตอาสาของนักศึกษา [5-6] โดยมีหนึ่งการศึกษาที่พัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะตามแนวคิดการเรียนรู้รับใช้สังคมและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ทำการศึกษาในพื้นที่ชุมชนบ้านนางอย-โพนปลาไหล ตำบลเต่างอย อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่าหลังเรียนตามหลักสูตร นักศึกษาจำนวน 24 คน มีคะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [5] อย่างไรก็ตาม การศึกษาดังกล่าวมีข้อจำกัดคือกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยและไม่มีอาสาสมัครกลุ่มควบคุมเนื่องจากรูปแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นิสิตผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยมุ่งเป้าเป็น “ปัญญาเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน” ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อเป้าประสงค์ด้านผลิตกำลังคนให้มีคุณลักษณะสมรรถนะและทักษะแห่งอนาคต ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ซึ่งคาดว่าจะผลการศึกษาดังกล่าวจะสามารถใช้เป็นต้นแบบสำหรับการวางแผนการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็น “บุคคลที่มีความรู้คู่คุณธรรม” ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในการเตรียมคนและเสริมสร้างศักยภาพคนให้มีสมรรถนะและทักษะแห่งอนาคต ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

สมมติฐาน

- ก่อนการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะระหว่างอาสาสมัครกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน
- ภายหลังจากการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะระหว่างอาสาสมัครกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- อาสาสมัครกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังจากการทดลอง
- อาสาสมัครกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะไม่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ได้รูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นิสิตโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน



บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. จิตอาสา จิตสาธารณะ [7]

จิตอาสา ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของ “จิตอาสา” ดังนี้

- 1) “จิต” เป็นคำนาม หมายถึง ใจ สิ่งที่มีหน้าที่รู้ คิด และนึก
- 2) “อาสา” เป็นคำกริยา หมายถึง เสนอตัวเข้ารับทำ

ดังนั้น “จิตอาสา” หมายถึง จิตแห่งการให้ความดีงามทั้งปวงแก่เพื่อนมนุษย์โดยเต็มใจ สม่ครใจ อิ่มใจ ซาบซึ้งใจ ปิติสุข ที่พร้อมจะเสียสละเวลา แรงกาย แรงสติปัญญา เพื่อสาธารณประโยชน์ ในการทำกิจกรรม หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นจิตที่ไม่นิ่งดูตายเมื่อพบเห็นปัญหา หรือความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นกับผู้คน เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดีและเห็นหน้าตาเปลี่ยนแปลงเป็นรอยยิ้ม เป็นจิตที่เปี่ยมด้วย “บุญ” คือความสงบเยือกเย็น และพลังแห่งความดี อีกทั้งยังช่วยลด “อัตรตา” หรือความเป็นตัวตนของตนเองลงได้

จิตอาสา หรือจิตแห่งการเสียสละเปรียบเสมือนยาวิเศษ ที่ช่วยลดอาการของโรคเห็นแก่ตัว อีกทั้งยังลดทอนตัวตนหรืออัตรตาของคนเราลงได้เป็นอย่างดี

จิตสาธารณะ คือ การตระหนักรู้ตน ที่จะทำอะไรเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ลดปัญหาในสังคม

อาสาสมัครเป็นงานที่เกิดจากผู้ที่มิจิตอาสา ทำเพื่อส่วนรวม เป็นผู้ที่เอื้อเพื่อ เสียสละ เวลา แรงกาย แรงใจ แรงปัจจัยเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือสังคมให้เกิดประโยชน์และความสุขเพิ่มมากขึ้น

คุณลักษณะของจิตสาธารณะ [8]

1. การทุ่มเทและอุทิศตน สิทธิของพลเมืองจะต้องสอดคล้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม บุคคลไม่เพียงแต่ปฏิบัติตามสิทธิเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือให้บริการแก่บุคคลอื่น เพื่อพัฒนาสังคมด้วย
2. เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล จากกระแสปัจเจกชนนิยมส่งผลให้คนในสังคมมีลักษณะปิดกั้นตนเอง ไม่ไว้วางใจผู้อื่น เลือคบเฉพาะกลุ่มที่มีความเหมือนกัน ไม่สนใจการเมือง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจของสังคมเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมเกิดข้อขัดแย้ง การยุติข้อขัดแย้งโดยการฟังเสียงข้างมาก ไม่นำไปสู่ประโยชน์ของส่วนรวม ดังนั้น ผู้มีจิตสาธารณะต้อง

เป็นพลเมืองในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ทางการเมืองสมัยใหม่ มีความอดทน ตระหนักว่าการมีส่วนร่วมไม่ทำให้อ่างอย่างที่ต้องการเสมอไป ต้องเคารพและยอมรับความแตกต่างที่หลากหลาย และหาวิธีอยู่ร่วมกันกับความขัดแย้งโดยการแสวงหาทางออกร่วมกัน การจำแนกประเด็นปัญหา การใช้เหตุผลในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตัดสินใจต้องมีการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันให้มากที่สุด เพื่อหาข้อยุติ ร่วมกันตัดสินใจและผนึกกำลัง เพื่อให้เกิดการยอมรับจากทุกฝ่าย

3. คำนี้ถึงผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม คนในสังคมต้องคิดถึงการเมืองในฐานะกิจกรรมเพื่อส่วนรวมและเพื่อคุณธรรมมากขึ้น
4. การลงมือกระทำ การวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้สถานการณ์ดีขึ้นต้องลงมือกระทำ โดยเริ่มจากครอบครัวในการวางพื้นฐานให้การอบรมด้านจริยธรรมของพลเมือง สถาบันการศึกษาไม่เพียงเป็นสถานที่ฝึกทักษะ และให้ความรู้รับช่วงต่อในการสร้างค่านิยมที่เหมาะสมต่อจากครอบครัว รวมทั้งเครือข่ายสังคมที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนบ้าน ที่ทำงานสโมสร สมาคมต่าง ๆ เชื่อมโยงบุคคลที่สนใจ เรื่องของตนเข้าเป็นกลุ่มที่ใส่ใจผู้อื่น ช่วยดำรงรักษาประชาคม สังคม และกฎจริยธรรม รวมทั้งสถาบันที่มีอิทธิพลสูงต่อสังคม คือ สถาบันศาสนาและสื่อมวลชนนับว่ามีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างให้สังคมเข้มแข็ง

กระบวนการเสริมสร้างจิตสาธารณะ [8]

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมความพร้อมสู่จิตสาธารณะและสำรวจชุมชน เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะและลงชุมชน เพื่อสำรวจความต้องการของชุมชนในด้านต่าง ๆ เมื่อทราบความต้องการของชุมชนแล้ว จะได้จัดโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมให้เหมาะสมกับความต้องการของชุมชนในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมการจัดโครงการ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ร่วมกัน แล้วนำปัญหาที่เลือกได้มาวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางแก้ไข อภิปรายหาแนวทางแก้ไขปัญหอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งร่วมกันวางแผนในการจัดกิจกรรมและร่วมกันเขียนโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมแก่ชุมชนนั้น ตามพื้นฐานความรู้ ความสามารถ และศักยภาพที่มี

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติโครงการ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันเตรียมความพร้อมชุมชน และมีการจัดโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมตามแผนการที่ได้วางไว้ร่วมกันในขั้นที่ 2 มีการปฏิบัติดำเนินการไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการบูรณาการในทางวิชาการร่วมด้วย มีการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับบริบทชุมชน และสถานการณ์ที่ไม่อาจทราบได้ล่วงหน้า ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง และปฏิบัติอย่างทั่วถึง โดยมีอยู่ 2 วิธีการ คือ 1) ขั้นการลงชุมชนเพื่อเตรียมความพร้อม เป็นขั้นเตรียมความพร้อมในการรับการจัดโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมของชุมชนโดยการประชุมชี้แนะ

แนวทางทำความเข้าใจกับชุมชน และ 2) ขั้นตอนการจัดโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมเป็นขั้นที่ผู้เรียนลงชุมชนเพื่อจัดโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมที่ได้วางแผนไว้

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ผลโครงการ เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนนำผลการปฏิบัติการบริการสังคมมาร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันทั้งในภาคทฤษฎี และการลงชุมชนเพื่อปฏิบัติกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคม และผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์ผลการปฏิบัติผ่านร่องรอยที่เก็บรวบรวมข้อมูลนำประสบการณ์ที่ได้ทำกิจกรรมมาวิเคราะห์ไตร่ตรอง และใคร่ครวญอย่างละเอียดรอบคอบถึงประสบการณ์ที่ได้รับหลังจากที่ผู้เรียนได้จัดโครงการจิตสาธารณะ เพื่อบริการสังคมเพื่อที่ผู้เรียนจะได้แบ่งปันประสบการณ์กันเอง และนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปสรุปผลและอภิปรายผลในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 สรุปและการอภิปรายผลโครงการ เป็นขั้นตอนการสรุป และการอภิปรายผลสิ่งที่ได้รับจากโครงการจิตสาธารณะเพื่อบริการสังคมดังกล่าวว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรมาจากการวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ผ่านมา เป็นการสรุปในสิ่งที่ได้ลงมือกระทำให้แก่ผู้อื่น ชุมชน หรือสังคม ผู้เรียนร่วมกันสรุปผลที่ได้รับจากการเรียนรู้ และร่วมแสดงความขอบคุณหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ผู้นำชุมชน ตลอดจนผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมครั้งนี้ เพื่อมีความสำนึกร่วมกันในการทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ซึ่งจะทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการร่วมรับผิดชอบช่วยเหลือสังคมต่อไป

2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร [9]

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ นอกชั้นเรียน ที่จะช่วยส่งผลให้นิสิตสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็น คนดีของสังคม รู้จักเรียนรู้และปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย

3. การคิดเชิงออกแบบ [9]

การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) หมายถึง กระบวนการคิดที่ให้ความสำคัญกับบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย/ผู้ใช้ ด้วยการพยายามทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในแง่มุมต่าง ๆ และเอาความเข้าใจดังกล่าวประกอบกับมุมมองจากคนหลาย ๆ ฝ่าย มาสร้างไอเดีย/แนวทางการแก้ไขที่สอดคล้องเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย/ผู้ใช้ อย่างแท้จริง กระบวนการของการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking Process) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. Empathize เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญอย่างมาก คือ การเข้าใจปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ที่ผ่านมา ซึ่งคณะผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ปัญหาให้ครบถ้วนว่ามี

อะไรบ้าง เพื่อหาแนวทางที่ชัดเจนให้ได้ โดยการเข้าใจในปัญหาอย่างลึกซึ้งซึ่งถูกต้องจะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ตรงประเด็นและได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ

2. Define เป็นขั้นตอนที่มีการกำหนดปัญหาให้ชัดเจนว่าสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร จากนั้น นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อที่จะคัดกรองให้เป็นปัญหาที่แท้จริง เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป

3. Ideate เป็นขั้นตอนที่มีการระดมความคิดอย่างไม่มีกรอบจำกัด โดยการระดมความคิดให้มีความหลากหลายวิธี เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการประเมินผลเพื่อสรุปเป็นความคิดที่ดีที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหา โดยจุดประสงค์หลักของความคิดและแนวทางต่าง ๆ ที่คิดขึ้นมาคือเพื่อตอบโจทย์ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนของ Define ที่ผ่านมา

4. Prototype เป็นขั้นตอนที่มีการสร้างต้นแบบขึ้นมาเพื่อทดสอบและตอบคำถามตามแนวทางที่ได้เลือกก่อนที่จะนำไปใช้ออกแบบจริง

5. Test เป็นขั้นตอนสุดท้ายหรือทดสอบข้อสรุป โดยจะมีการนำแบบจำลองที่สร้างขึ้นมาทดสอบใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูประสิทธิภาพ ตลอดจนประเมินผล เพื่อนำข้อดีหรือข้อเสียมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปพัฒนาเพื่อใช้งานจริงต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพบว่า ศตวรรษ และคณะ (2564) ทำการศึกษาพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ตามแนวคิดการเรียนรู้รับใช้สังคมและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี และศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนา โดยทำการเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนตามหลักสูตร (รูปแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง) และเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติโครงการจิตสาธารณะกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในชุมชนที่มีต่อหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ แบบวัดจิตสาธารณะ แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติโครงการ แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหลักสูตรภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่านักศึกษามีจิตสาธารณะ หลังเรียนตามหลักสูตรสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) และมีความสามารถในการปฏิบัติโครงการสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) โดยนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในชุมชนมีความพึงพอใจในระดับมาก [5]

พรรษา เอกพรประสิทธิ์ (2559) ทำการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาารูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของการนำรูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษาไปใช้ (รูปแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 40 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล องค์ประกอบของการเรียนรู้จิตอาสาคือ หลักการเรียนรู้ผ่านฐานต่าง ๆ ประกอบไปด้วย ความคิด จิตใจ การลงมือกระทำ การช่วยเหลือ และความสุขใจ 2) ผลการใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษา พบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจิตอาสา ก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกัน และ 3) ปัจจัยการนำรูปแบบกิจกรรมไปใช้ ได้แก่ มหาวิทยาลัย คณาจารย์ และบุคลากร มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้ เจตคติ และความสามารถด้านจิตอาสา การรณรงค์ ให้ความรู้และข่าวสาร มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษา และการสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านโครงการกิจกรรมจิตอาสาอย่างเป็นรูปธรรม ส่วนเงื่อนไขการนำรูปแบบกิจกรรมไปใช้ ได้แก่ ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดโครงการจิตอาสา รวมถึงการประเมินและติดตามผล [6]

สุนิสา ทรงอยู่ (2560) ทำการศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคมของนักศึกษาวิชาชีพรู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบจิตอาสาของนักศึกษาวิชาชีพรูที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบจิตอาสาของนักศึกษาวิชาชีพรูที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคม และนักศึกษาวิชาชีพรูที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม หลังการทดลอง และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพรูที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาชีพรู ชั้นปีที่ 1 จำนวน 46 คน สุ่มจัดกลุ่มแบบง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคม แบบวัดจิตอาสา และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาวิชาชีพรูที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคมมีจิตอาสาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักศึกษาวิชาชีพรูที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคม มีจิตอาสาหลังการทดลองสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพรูที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด [10]

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. สํารวจข้อมูลกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา
2. พัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
3. ทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Two groups pretest–posttest design) โดยมีสมมติฐาน (Hypothesis) คือ อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พัฒนาเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (กลุ่มทดลอง) มีคะแนนจิตสาธารณะแตกต่างจากกลุ่มควบคุม

ประชากรเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 1: นักวิชาการการศึกษาด้านกิจการนิสิตทุกคณะวิชา

ขั้นตอนที่ 3: นิสิตระดับปริญญาตรี เพศชายและหญิง ที่กำลังศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2566–2567 ณ มหาวิทยาลัยพะเยา อ.เมือง จ.พะเยา

กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1: นักวิชาการการศึกษาด้านกิจการนิสิตทุกคณะวิชา คณะละ 1 คน (17 คณะ 1 วิทยาลัย)

ขั้นตอนที่ 3: นิสิตระดับปริญญาตรี เพศชายและหญิง ที่กำลังศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2566–2567 ณ มหาวิทยาลัยพะเยา อ.เมือง จ.พะเยา จำนวน 136 คน คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ G*Power 3.1.9.7 ได้จำนวนอาสาสมัครรวม 128 คน (กลุ่มละ 64 คน) อย่างไรก็ตาม เพื่อป้องกันอาสาสมัคร drop out จึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 10% ดังนั้น ต้องการ Total sample size เท่ากับ 136 คน (กลุ่มละ 68 คน) ซึ่งการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ G*Power คณะผู้วิจัยได้กำหนดค่าตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ T family>> t tests, Statistical test>> Mean: Difference between two independent means (two groups) , Tail (s)>> Two, Effect size>> 0.5 (medium), Alpha error prob>> 0.05 และ Power>> 0.8

เลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ให้ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการตามเกณฑ์การตัดเข้าและตัดออก จากนั้น แบ่งอาสาสมัครออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 68 คน กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง (เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน) กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุม

การคัดเลือกอาสาสมัคร

ขั้นตอนที่ 1

เกณฑ์การคัดเลือกเข้า

1. นักวิชาการการศึกษาด้านกิจการนิสิต ที่ปฏิบัติหน้าที่ปีการศึกษา 2566-2567 ใน 17 คณะ 1 วิทยาลัย
2. เพศชายและหญิง
3. มีประสบการณ์การทำงานเป็นนักวิชาการการศึกษาด้านกิจการนิสิต ณ มหาวิทยาลัยพะเยา ต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี

เกณฑ์การคัดออก

1. อาสาสมัครตอบคำถามหรือให้ข้อมูลได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

เกณฑ์การถอนอาสาสมัครออกจากงานวิจัย

1. อาสาสมัครมีความประสงค์ขอลงตัวออกจากงานวิจัย

เกณฑ์การยุติการเข้าร่วมโครงการวิจัย

1. อาสาสมัครมีความประสงค์ขอยุติการเข้าร่วมงานวิจัย
2. โครงการวิจัยจะยุติเมื่อมีอาสาสมัครไม่ถึง 50% หากการวิจัยดำเนินการไปแล้วเกินครึ่งทาง

ขั้นตอนที่ 3

เกณฑ์การคัดเลือกเข้า

1. นิสิตระดับปริญญาตรีทั้งเพศชายและหญิง
2. มีสถานะกำลังศึกษา ปีการศึกษา 2566-2567 ใน 17 คณะ 1 วิทยาลัย
3. มีคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะ จาก 5 องค์ประกอบ น้อยกว่า 2.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน (ภาคผนวก ก) [5]
4. สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานนอกพื้นที่มหาวิทยาลัยได้ ตามจำนวนครั้งที่ผู้วิจัยกำหนด

เกณฑ์การคัดออก

1. ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนดการได้
2. เข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนดการ ได้น้อยกว่าร้อยละ 80

เกณฑ์การถอนอาสาสมัครออกจากงานวิจัย

1. อาสาสมัครมีความประสงค์ขอลงตัวออกจากงานวิจัย

เกณฑ์การยุติการเข้าร่วมโครงการวิจัย

1. อาสาสมัครมีความประสงค์ขอยุติการเข้าร่วมงานวิจัย
2. โครงการวิจัยจะยุติเมื่อมีอาสาสมัครไม่ถึง 50% หากการวิจัยดำเนินการไปแล้วเกินครึ่งทาง

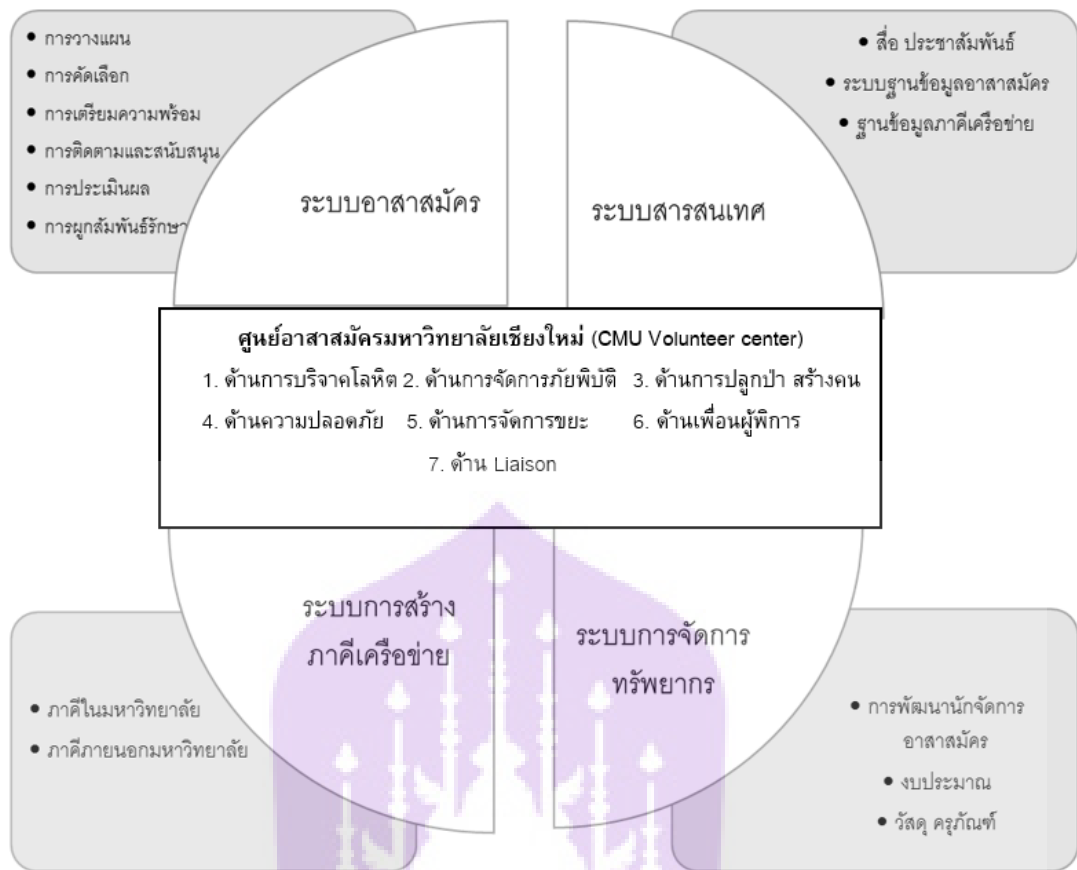
เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามออนไลน์ในรูปแบบ google form ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของอาสาสมัคร
- ส่วนที่ 2 แบบวัดจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 5 ด้าน รวมจำนวน 45 ข้อ [5] (ภาคผนวก ก)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลและวางแผนการทำวิจัยภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 2 ท่าน
- ขอพิจารณารับรองการทำวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา (ภาคผนวก ข)
- ประชาสัมพันธ์เชิญชวนอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยด้วย Infographic ผ่านช่องทาง Social media ของเพจ UP Volunteer
- ขออนุญาตใช้แบบวัดจิตสาธารณะจากนักวิจัยผู้คิดค้นอย่างเป็นทางการ [5] และได้รับการตอบรับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร
- ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดจิตสาธารณะในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) โดยพบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74 ซึ่งมีความมากกว่า 0.70 แสดงถึงแบบวัดจิตสาธารณะมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ [11]
- สรุปรวบรวมข้อมูลกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ดำเนินการแล้วในระหว่างปีการศึกษา 2563-2565 และที่จะดำเนินการในปีการศึกษา 2566 ซึ่งจัดโดยศูนย์ปฏิบัติการมหาวิทยาลัยพะเยาจิตอาสา และคณะวิชาต่างๆ ทั้งนี้สรุปข้อมูลจาก 1) บุคลากรศูนย์ปฏิบัติการมหาวิทยาลัยพะเยาจิตอาสา (UPSR) และ 2) นักวิชาการการศึกษาด้านกิจการนิสิตทุกคณะ คณะละ 1 คน (17 คณะ 1 วิทยาลัย)
- พัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (ภาคผนวก ข) และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาเบื้องต้น ซึ่งอิงกรอบแนวคิดจากศูนย์อาสาสมัครมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU Volunteer center) ร่วมกับใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking Process) 5 ขั้นตอน

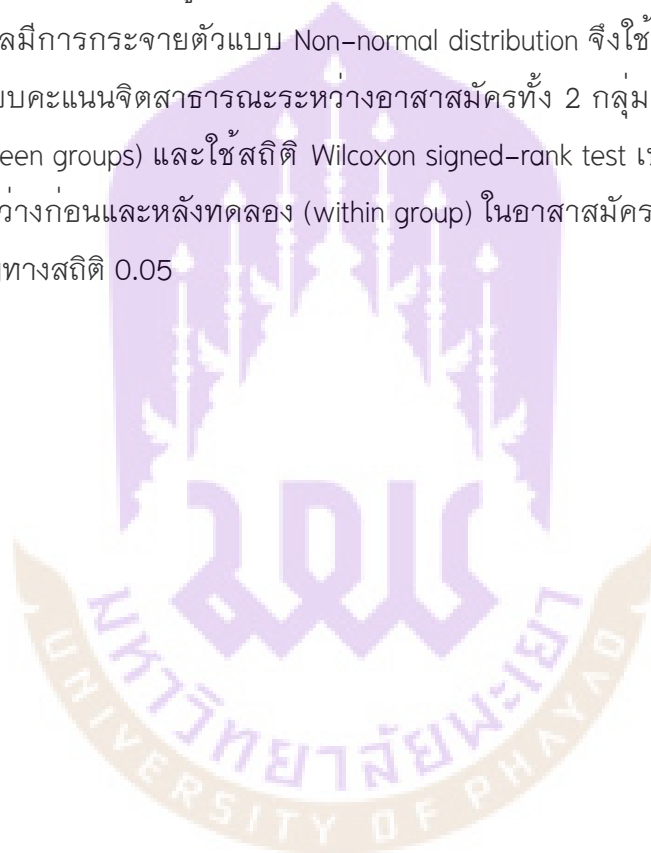


กรอบแนวคิดการจัดการจัดกิจกรรมจิตอาสาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พลังขับเคลื่อนจากมหาวิทยาลัยสู่สังคม โดยศูนย์อาสาสมัครมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU Volunteer center)

- ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ (ความตรงด้าน Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าค่า Index of item objective congruence (IOC) มากกว่า 0.5 [12] แสดงถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พัฒนามีความเหมาะสมสำหรับช่วยเสริมสร้างจิตสาธารณะแก่นิสิตผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้
- ทดลองใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานในกลุ่มตัวอย่าง 136 คน โดยประเมินระดับจิตสาธารณะก่อนการทดลองในอาสาสมัครกลุ่มทดลอง (68 คน) และกลุ่มควบคุม (68 คน) ในรูปแบบ google form
- กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาตามโปรแกรมที่กำหนด (ภาคผนวก ค) ซึ่งจัดโดยศูนย์ UPSR สำหรับกลุ่มควบคุมเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั่วไป
- ประเมินระดับจิตสาธารณะหลังการทดลองในอาสาสมัครทั้งสองกลุ่ม ในรูปแบบ google form
- ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม google form ที่ได้รับกลับคืนมาจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Statistical Package for the Social Science (SPSS) version 26
- ใช้ Descriptive statistics เพื่อแสดงข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัครและระดับจิตสาธารณะ
- หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามหรือความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
- หาค่า Index of item objective congruence (IOC) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ (ความตรงด้าน Content Validity)
- ทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลค่าคะแนนจิตสาธารณะ ด้วยสถิติ Kolmogorov–Smirnov test
- เนื่องจากข้อมูลมีการกระจายตัวแบบ Non-normal distribution จึงใช้สถิติ Mann–Whitney U test เปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะระหว่างอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อน และหลัง ทดลอง (between groups) และใช้สถิติ Wilcoxon signed–rank test เปรียบเทียบคะแนนจิตสาธารณะระหว่างก่อนและหลังทดลอง (within group) ในอาสาสมัครแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05



บทที่ 4
ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัคร พบว่า
 กลุ่มควบคุม จำนวน 68 คน ประกอบด้วยนิสิตเพศชาย จำนวน 205 คน และนิสิตเพศหญิง
 จำนวน 265 คน อายุเฉลี่ย 19.62 ± 0.84 ปี โดยมีอายุระหว่าง 18–22 ปี
 กลุ่มทดลอง จำนวน 68 คน ประกอบด้วยนิสิตเพศชาย จำนวน 205 คน และนิสิตเพศหญิง
 จำนวน 265 คน อายุเฉลี่ย 19.62 ± 0.84 ปี โดยมีอายุระหว่าง 18–22 ปี แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัคร (N = 136)

รายการ	กลุ่มควบคุม (n = 68)	กลุ่มทดลอง (n = 68)
	Mean \pm SD	Mean \pm SD
อายุ (ปี)	19.90 \pm 1.38	19.54 \pm 1.27
เพศ ชาย/หญิง (คน)	30/38 (44.1%, 55.9%)	15/53 (22.1%, 77.9%)

หมายเหตุ Mean แสดงถึงค่าเฉลี่ย; SD ย่อมาจาก Standard deviation แสดงถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจิตสภาวะระหว่างอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนและ
 ภายหลังเข้าร่วมการทดลอง พบว่า

ก่อนการทดลอง ไม่พบความแตกต่างของคะแนนจิตสภาวะระหว่างอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่ม
 ในแต่ละองค์ประกอบจิตสภาวะ และรวมทุกองค์ประกอบ

ภายหลังการทดลอง พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนจิตสภาวะ
 ระหว่างอาสาสมัครทั้ง 2 กลุ่ม ในแต่ละองค์ประกอบจิตสภาวะ ($p < 0.001$) และรวมทุก
 องค์ประกอบ ($p < 0.001$)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจิตสภาวะระหว่างก่อนและภายหลังเข้าร่วมการทดลอง
 ในอาสาสมัครแต่ละกลุ่ม พบว่า

กลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างของคะแนนจิตสภาวะระหว่างก่อนและภายหลังการทดลอง
 ในแต่ละองค์ประกอบจิตสภาวะ และรวมทุกองค์ประกอบ

กลุ่มทดลอง มีคะแนนจิตสภาวะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติภายหลังการทดลอง
 ในแต่ละองค์ประกอบจิตสภาวะ ($p < 0.001$) และรวมทุกองค์ประกอบ ($p < 0.001$) แสดงดังตาราง
 ที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนจิตสภาวะก่อนและหลังทดลองระหว่างอาสาสมัคร 2 กลุ่ม

องค์ประกอบจิตอาสา	เวลา	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	P-value
		(n = 68) Mean±SD	(n = 68) Mean±SD	
1. การมีความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี	ก่อนทดลอง	2.15±.18	2.19±.13	0.111
	หลังทดลอง	2.17±.21	4.45±.26	< 0.001
	P-value	0.140	< 0.001	
2. การรู้จักหน้าที่ และความ รับผิดชอบ	ก่อนทดลอง	2.18±.20	2.21±.21	0.089
	หลังทดลอง	2.16±.24	4.37±.14	< 0.001
	P-value	0.434	< 0.001	
3. การปฏิบัติหรือการกระทำในสิ่งที่เป็น ประโยชน์ต่อสาธารณะ	ก่อนทดลอง	2.20±.23	2.21±.22	0.719
	หลังทดลอง	2.19±.19	4.52±.28	< 0.001
	P-value	0.863	< 0.001	
4. การเคารพสิทธิในการใช้ของ ส่วนรวม	ก่อนทดลอง	2.25±.27	2.28±.28	0.340
	หลังทดลอง	2.24±.26	4.41±.19	< 0.001
	P-value	0.447	< 0.001	
5. ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อส่วนรวม	ก่อนทดลอง	2.18±.19	2.24±.21	0.457
	หลังทดลอง	2.19±.20	4.44±.16	< 0.001
	P-value	0.059	< 0.001	
รวมทุกองค์ประกอบ	ก่อนทดลอง	2.19±.11	2.22±.12	0.983
	หลังทดลอง	2.12±.13	4.49±.15	< 0.001
	P-value	0.249	< 0.001	

หมายเหตุ Mean แสดงถึงค่าเฉลี่ย; SD ย่อมาจาก Standard deviation แสดงถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยของระดับจิตสภาวะ

- 4.51–5.00 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสภาวะในระดับ “มากที่สุด”
- 3.51–4.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสภาวะในระดับ “มาก”
- 2.51–3.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสภาวะในระดับ “ปานกลาง”
- 1.51–2.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสภาวะในระดับ “น้อย”
- 1.00–1.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสภาวะในระดับ “น้อยที่สุด”

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เก็บข้อมูลในอาสาสมัครนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2566-2567 ณ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 136 คน อายุเฉลี่ย 19.72 ± 1.34 ปี (18-22 ปี) เพศชาย 45 คน เพศหญิง 91 คน ถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 68 คน กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม และกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุม ประเมินระดับจิตสาธารณะก่อนและหลังทดลองด้วยแบบวัดจิตสาธารณะ ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ รวมจำนวน 45 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติภายหลังการทดลอง ($p < 0.001$) โดยมีจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับกลุ่มควบคุม พบว่า ไม่มีความแตกต่างของคะแนนจิตสาธารณะระหว่างก่อนและหลังทดลองในทุกองค์ประกอบ

จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตกลุ่มทดลองมีจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาของ ศตวรรษ และคณะ ในปี 2564 [5] ที่พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีมีจิตสาธารณะโดยภาพรวมภายหลังเรียนตามหลักสูตรเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตาม การศึกษาดังกล่าวศึกษาในรูปแบบ One Group Pretest – Posttest design ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพียง 24 คน และไม่มีการควบคุม นอกจากนี้ ก่อนเรียนตามหลักสูตรเสริมพบว่านักศึกษามีจิตสาธารณะโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.65 ± 0.19 คะแนน) ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของผู้วิจัยซึ่งพบว่า อาสาสมัครกลุ่มทดลอง มีจิตสาธารณะโดยรวมก่อนเข้าร่วมการทดลองอยู่ในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 2.22 ± 0.12 คะแนน) และ อาสาสมัครกลุ่มควบคุม มีจิตสาธารณะโดยรวมก่อนเข้าร่วมการทดลองอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน (คะแนนเฉลี่ย 2.19 ± 0.11 คะแนน) ทั้งนี้ การศึกษาที่ผ่านมาของ ศตวรรษ และคณะ (2564) ที่พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีมีจิตสาธารณะโดยภาพรวมภายหลังเรียนตามหลักสูตรเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรเสริมโดยใช้เวลา 1 ภาคเรียน รวมเวลาทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง แตกต่างจากระยะเวลาการศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้ซึ่งใช้ระยะดำเนินการกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานประมาณ 20 ชั่วโมง รวมทั้ง 3 กิจกรรม ได้แก่ จิตอาสาพัฒนาวัดและโบราณสถาน จิตอาสาเพื่อน้อง และพายเรือและเก็บขยะบริเวณกวานพะเยา

อาสาสมัครกลุ่มทดลองมีจิตสาธารณะที่ดีขึ้นอาจเนื่องจาก ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมโครงการให้มีความหลากหลาย สามารถดึงดูดความสนใจให้นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมและผู้เกี่ยวข้องในชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและปฏิบัติต่อเนื่อง กิจกรรมโครงการช่วยให้ นิสิตเปิดกว้างโอกาสทางการ

เรียนรู้ ได้ฝึกคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ คิดวิพากษ์ คิดเชิงกลยุทธ์ และคิดเชิงบวก ฝึกพูด ฝึกแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเพื่อการระดมความคิด ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และฝึกยอมรับความคิดเห็นจากบุคคลอื่น โดยทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ รวมถึงการมองตนเองตามความเป็นจริง การเคารพตัวเอง ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการตระหนักรู้ตนเอง ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ อาจมีส่วนเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก ทักษะคติ และความเชื่อ จนทำให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเองของนิสิต [13]

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ช่วยอำนวยความสะดวกที่จำเป็นที่เอื้อประโยชน์แก่นิสิตในการทำกิจกรรมต่างๆ แก่นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม ร่วมกับสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่นและเป็นมิตรด้วยการเสริมแรงทางบวกเพื่อให้การจัดกิจกรรมมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกภาคส่วนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสม หลีกเลี่ยงสภาวะที่มีแรงกดดันหรือความเครียดอันเกิดจากอิทธิพลของพลังด้านลบของพฤติกรรมกลุ่ม เช่น คำพูดชื่นชม การกล่าวคำชมเชยอย่างจริงใจ ทำให้นิสิตและผู้เกี่ยวข้องในชุมชนรู้สึกผ่อนคลายและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม นิสิตเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่หรือเจนเนอเรชั่น Z ซึ่งมีลักษณะเป็นคนที่เปิดรับความคิดและวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติได้ดี มีความกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในตัวเองสูง และมีความเชื่อมั่นในพลังของตัวเองที่จะเปลี่ยนแปลงโลกให้ดีกว่าเดิมได้ [14] ที่สำคัญ จากการสำรวจพฤติกรรมกลุ่ม Gen Z ใน 6 ประเทศ อาเซียน พบว่า คนกลุ่มนี้จะให้คุณค่าในตัวเอง รวมทั้งครอบครัวและสังคม แม้ว่าจะโหยหาความสุขส่วนตัว แต่ก็ยังใส่ใจครอบครัว และมีความเห็นว่า “ความสำเร็จคือการมีความสุขกับสิ่งที่เราเป็น ไม่ว่าจะคนอื่นจะว่าอย่างไร” แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวต้องมีความสุขไปด้วยกัน [15]

สรุปได้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาในครั้งนี้สามารถเสริมสร้างจิตสาธารณะให้กับนิสิตได้ จากแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาที่กล่าวมา จึงพอเชื่อได้ว่าจิตสาธารณะของนิสิตปริญญาตรีที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบนั้น เป็นเพราะได้รับอิทธิพลมาจากหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนและสังคม และการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. การศึกษาค้างต่อไปควรประเมินความพึงพอใจของอาสาสมัครกลุ่มทดลองต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานร่วมด้วย
2. การศึกษาค้างต่อไปควรพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่มีการบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

1. มนูญพงศ์ ชัยพันธุ์, สุดใจ เขียนภักดี, อนุสรณ์ นามประดิษฐ์. จิตสาธารณะกับวิถีชีวิตของบุคคลในยุคศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ. 2565;8(2):424-35.
2. สมเกียรติ จูรอด. การจัดการเรียนรู้กับทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารภาวนาสารปริทัศน์. 2564;1(1):25-36.
3. สำนักงานสภาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566- 2570) [อินเทอร์เน็ต] ม.ป.ป. [เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2566]. เข้าถึงได้จาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13>
4. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. กฎกระทรวง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 [อินเทอร์เน็ต] ม.ป.ป. [เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2566]. เข้าถึงได้จาก <https://www.mhesi.go.th/index.php/en/all-legal/76-ministerial-regulation/7213-2565-5.html>
5. ศตวรรษ มะละแซม. สำราญ กำจัดภัย. อุษา ปราบหงส์. การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สังคมและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ. 2564;6(6):238-54.
6. พรรษา เอกพรประสิทธิ์. ผลการใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตอาสาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา. 2559;14(1):87-99.
7. หลักสูตรจิตอาสา 904. จิตอาสา [อินเทอร์เน็ต] ม.ป.ป. [เข้าถึงเมื่อ 16 ตุลาคม 2566]. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/article_attach/article_file_20210815135742.pdf
8. ศตวรรษ มะละแซม. การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สังคม และการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2563.
9. สุภาพร บัวผัด. แนวทางการเพิ่มศักยภาพองค์กรบริหารกิจกรรมนิสิตในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วยวิธีคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking). รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนางานประจำ มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีงบประมาณ 2560.
10. สุนิสา ทรงอยู่. ผลของโปรแกรมพัฒนาจิตอาสาตามแนวคิดการเรียนรู้จากการให้บริการ

สังคมของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนบุรี. 2560;11(25):153-63.

11. Taber KS. The use of Cronbach's Alpha when developing and reporting research instruments in science education. Res Sci Educ. 2018;48;1273-96. doi 10.1007/s11165-016-9602-2
12. พิศิษฐ ด้วงทวนนิช. พนา จินดาศร. ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2561;2(24):3-12.
13. สุขมิตร กอมณี. โมเดลการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนตามแนวคิดปรัชญาการศึกษาสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. [ดุขฎฐ์นิพนธ์]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2556.
14. เพ็ญศรี พงษ์ประภาพันธ์, ทิพพาพรรณ เตียวประเสริฐ, วิสาลินี นุกันยา. สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามการรับรู้ของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข. 2554;21(2):29-38.
15. The standard. เจาะลึกพฤติกรรมคน Gen Z กล้าได้กล้าเสีย จึงกล้าก้าวต่อไปไม่สตั๊อป [อินเทอร์เน็ต] ม.ป.ป. [เข้าถึงเมื่อ 29 กรกฎาคม 2567]. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/gen-z-behavior-teamunstoppable-project/>





ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามวัดจิตสาธารณะ {5}

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ..... (ปี)

ตอนที่ 2 แบบวัดจิตสาธารณะ

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นโดยพิจารณาข้อที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การมีความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี						
1	เมื่อมีกิจกรรมจิตสาธารณะ หรือกิจกรรมพัฒนาชุมชน ข้าพเจ้าจะร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ ถึงแม้จะไม่รู้จักกันก็ตาม					
2	หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมจิตสาธารณะ หรือกิจกรรมพัฒนาชุมชน ข้าพเจ้ามักจะประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกมาร่วมกันเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ มีด จอบ เพราะข้าพเจ้าคิดว่าจะได้เห็นรอยเก็บคนเดียว					
3	ข้าพเจ้าคิดว่าความสมัครสมานสามัคคีของคนในชุมชนสามารถขจัดปัญหา และพัฒนาชุมชนให้พึงประสงค์ได้					
4	เมื่อข้าพเจ้าทราบข่าวการรับบริจาคต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยหรือบุคคลที่ได้รับความเดือดร้อน ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะนำสิ่งของมาแบ่งปันช่วยเหลือ					
5	ข้าพเจ้าสามารถแบ่งปันสถานที่หรืออุปกรณ์ที่ใช้เป็นประจำให้ผู้อื่นได้ร่วมใช้ประโยชน์ได้					

6	ในบางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย หรือไม่อยากแบ่งปัน ช่วยเหลือ เมื่อทราบข่าวว่าผู้ประสบภัยหรือบุคคลที่ได้รับความเดือดร้อนนำสิ่งของบริจาคไปขายต่อ หรือนำไปใช้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค					
7	ข้าพเจ้าคิดว่าการมีความรักต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทำให้สังคมสงบสุข					
8	ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก ซึ่งคนเหล่านั้นต้องเป็นคนดี ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม					
9	ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และสัตว์ ด้วยความรัก ความเมตตาเมื่อมีโอกาส					
การรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ						
1	เมื่อมีการเกิดสาธารณภัยขึ้น เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ข้าพเจ้าจะอาสาเพื่อช่วยเหลือเท่าที่ข้าพเจ้าทำได้ด้วยความเต็มใจ					
2	ข้าพเจ้ามักจะชวนเพื่อน ๆ เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาของชุมชนต่าง ๆ ตามศักยภาพที่ทำได้					
3	ส่วนใหญ่ข้าพเจ้าจะอาสาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะเฉพาะกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมจะใช้งานได้อย่างเต็มที่					
4	เมื่อมีการจัดอบรม ในเรื่องจิตสาธารณะ และการใช้ทรัพย์สินส่วนรวม ข้าพเจ้ามักจะเข้าร่วมเพื่อเรียนรู้เสมอเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องเรียนรู้					
5	เมื่อข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน เพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาชุมชนต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะรู้ว่าควรปฏิบัติหน้าที่หน้าที่ใดในกิจกรรมนั้น และเรียนรู้การใช้สิ่งของส่วนรวมให้ถูกต้องและเหมาะสม					

6	ถ้าข้าพเจ้ามีอำนาจหน้าที่ในการดูแลทรัพย์สินส่วนรวมเมื่อมีสมาชิกไม่เรียนรู้อิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นในการใช้ทรัพย์สินนั้นจนเกิดความขัดแย้งกันขึ้น ข้าพเจ้าจะดื้อไม่ไห้ใครได้ใช้สิ่งของนั้นถึงแม้จะจำเป็นก็ตาม จนกว่าความขัดแย้งจะยุติ หรือมีข้อตกลงกันได้				
7	ถ้าชุมชนมีกิจกรรมเก็บขยะในแม่น้ำลำคลองเมื่อข้าพเจ้าได้ทราบข่าวกิจกรรมนั้นและไม่มีภารกิจอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมเพราะถือเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ				
8	ถ้าข้าพเจ้ามียานพาหนะ และมีคนมารองขอให้ข้าพเจ้าช่วยเหลือเนื่องด้วยมีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นถึงแม้จะเป็นเวลาค่าคืนติดคืนข้าพเจ้าจะต้องช่วยเหลือเพราะถือเป็นหน้าที่ที่ต้องช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน				
9	เมื่อมีคนทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง หรือเผาขยะในที่โล่งแจ้งอันก่อให้เกิดมลพิษ ข้าพเจ้าจะแอบถ่ายรูปแล้วโพสต์ลงในเฟสบุ๊คเพื่อให้เกิดความอับอาย เพื่อให้ยุติพฤติกรรมนั้นถือเป็นหน้าที่ที่ควรทำเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม				
การปฏิบัติหรือการกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ					
1	ข้าพเจ้าคิดว่าการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ				
2	ถ้าเกิดปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนใกล้เคียงที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ถ้าอยู่ในวิสัยที่ข้าพเจ้าช่วยเหลือได้ ข้าพเจ้าจะอาสาร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น				
3	เมื่อมีโอกาสได้ปฏิบัติหรือการกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อในชุมชน เช่น ช่วยเหลือผู้ประสบ				

	เหตุการณ์ที่ประทับใจเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ประโยชน์ ข้าพเจ้า จะเต็มใจปฏิบัติโดยไม่หวังผลตอบแทน				
4	เมื่อข้าพเจ้าเห็นบุคคลนำสิ่งของเครื่องใช้ ส่วนรวมในชุมชนหรือในมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อ การส่วนตัว ข้าพเจ้าจะตักเตือน และแนะนำให้ ทำเรื่องขอใช้ให้ถูกต้องตามระเบียบ				
5	ข้าพเจ้าคิดว่า ควรนำสิ่งของเครื่องใช้ส่วนรวมใน ชุมชนหรือในมหาวิทยาลัย ออกมาใช้ให้ เหมาะสมกับลักษณะงานแล้วนำไปส่งคืน หลังจากใช้เสร็จ				
6	เมื่อมีการขอบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ ข้าพเจ้าใน ฐานะผู้ดำเนินการ คิดว่าควรเลือกสิ่งของ เครื่องใช้บางส่วนที่เหมาะสมกับเรามาใช้บ้าง เพราะถือว่าเราก็ได้ทุ่มเทช่วยเหลืองานนี้โดย ตลอด				
7	ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือผู้อื่นที่ประสบปัญหาด้วย กำลังกาย กำลังปัญญา และกำลังทรัพย์ตาม ความสามารถของตน แม้ว่าจะไม่รู้จักคน ๆ นั้น หรือคนกลุ่มนั้นมาก่อน				
8	ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือผู้อื่นที่ประสบปัญหาด้วย กำลังกาย กำลังปัญญา และกำลังทรัพย์ เฉพาะ คนที่เชื่อฟังในคำแนะนำของข้าพเจ้าเท่านั้น				
9	ข้าพเจ้าคิดว่า การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นที่ประสบ ปัญหาเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนให้สังคมได้ทำอย่าง ต่อเนื่อง				
การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม					
1	เวลาทำกิจกรรมใด ๆ ที่มีการใช้สมบัติของ ส่วนรวม ข้าพเจ้ามักจะใช้อย่างระมัดระวัง เปรียบเหมือนเป็นสมบัติของข้าพเจ้าเอง				
2	ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบในการซ่อมแซมสมบัติของ ส่วนรวมเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย				

3	เวลาทำกิจกรรมใด ๆ ก่อนจะทำกิจกรรม ข้าพเจ้ามักนำสิ่งของเครื่องใช้ในกิจกรรมมาไว้ที่ บ้านหรือหอพัก ของข้าพเจ้าก่อน เพื่อทดลองใช้แล้วจึงนำไปใช้ใน กิจกรรมจริง					
4	ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน ๆ และคนอื่น ๆ ที่ลำบากหรือประสบปัญหาด้วยความเต็มใจ					
5	ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นส่วนรวม ทุก คนที่เป็นสมาชิกควรมีโอกาสได้ใช้อย่างเท่าเทียม กัน					
6	เวลาทำกิจกรรมใด ๆ ก่อนจะทำกิจกรรม นอกจากข้าพเจ้าที่นำสิ่งของเครื่องใช้ในกิจกรรม มาไว้ที่บ้านหรือหอพักของข้าพเจ้าก่อนเพื่อ ทดลองใช้แล้วจึงนำไปใช้ในกิจกรรม จริงแล้ว ข้าพเจ้ายังสนับสนุนหรือเปิดโอกาสให้ เพื่อน ๆ ได้ทำอย่างข้าพเจ้าบ้าง					
7	เวลาทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อส่วนรวม เมื่อมีคนใช้ อุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นก่อน ถ้าข้าพเจ้าต้องการ ใช้ข้าพเจ้าจะรอให้เขาใช้เสร็จก่อนโดยไม่ไปขอ หรือรบกวนในขณะที่เขาใช้อุปกรณ์นั้น					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากทำกิจกรรม ถ้าเพื่อน สมาชิกในกลุ่มไม่เคารพสิทธิการใช้สาธารณะ สมบัติ					
9	เมื่อมีการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม ข้าพเจ้าจะ จอตกลงในที่ที่มีการจัดไว้ให้ ถึงแม้ว่าจะต้องเดิน ไกลก็ตาม					
ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อส่วนรวม						
1	เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสปฏิบัติตนเพื่อบริการสังคม ข้าพเจ้าจะตระหนักในหน้าที่ของตน และปฏิบัติ ตามหน้าที่อย่างเต็มกำลัง					
2	การรับรู้สิทธิและหน้าที่ของตนในการปฏิบัติตน เพื่อบริการสังคมควรมีในเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น					

	เช่น กลุ่มนักศึกษาหรือกลุ่มนักพัฒนาสังคม เพราะกลุ่มดังกล่าวจะเข้าใจสังคมหรือชุมชนได้ดี					
3	ข้าพเจ้าคิดว่า “การช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหา เช่น เกิดอุทกภัย อัคคีภัย หรือวาตภัย ไม่ว่าจะด้วยกำลังกาย กำลังปัญญา หรือกำลังทรัพย์” เป็นสิ่งที่ควรกระทำ					
4	ในการตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้าคำนึงถึงผลประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน					
5	ข้าพเจ้าคิดว่าหากทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอยู่บ่อยครั้งจะทำให้เพื่อน ๆ หันมาสนใจในการทำประโยชน์เพื่อสาธารณะได้					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย หากทำประโยชน์ต่อส่วนรวมแล้วมีปัญหายุ่งยากเกิดขึ้นมากมาย					
7	เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสปฏิบัติตนเพื่อบริการสังคม ข้าพเจ้าสามารถอธิบายถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนได้					
8	ข้าพเจ้ายินดีจะรับความรู้และเสริมทักษะต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมปฏิบัติการช่วยเหลือสังคม เช่น วิธีการดับไฟเมื่อเกิดอัคคีภัย วิธีช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม เป็นต้น					
9	ข้าพเจ้าจะรู้สึกอึดอัดใจถ้าในชุมชนไหนที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอธิบายถึงปัญหา และหาวิธีการแก้ปัญหาในชุมชนได้					

หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน “ข้อความด้านบวก”

- เห็นด้วยมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน
- เห็นด้วยมาก เท่ากับ 4 คะแนน
- เห็นด้วยปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน
- เห็นด้วยน้อย เท่ากับ 2 คะแนน
- เห็นด้วยน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน “ข้อความด้านลบ”

- เห็นด้วยมากที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน
- เห็นด้วยมาก เท่ากับ 2 คะแนน
- เห็นด้วยปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน
- เห็นด้วยน้อย เท่ากับ 4 คะแนน
- เห็นด้วยน้อยที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยของระดับจิตสาธารณะ

- 4.51–5.00 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสาธารณะในระดับมากที่สุด
- 3.51–4.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสาธารณะในระดับมาก
- 2.51–3.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสาธารณะในระดับปานกลาง
- 1.51–2.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสาธารณะในระดับน้อย
- 1.00–1.50 คะแนน หมายถึง นิสิตมีจิตสาธารณะในระดับน้อยที่สุด



ภาคผนวก ข
เอกสารรับรองโครงการวิจัย



คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
The Human Research Ethics Committee of University of Phayao on Humanities and Social Sciences
19 หมู่ 2 ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000 เบอร์โทรศัพท์ 05446 6666

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
: Development of extracurricular activities to enhance service mind using community base

เลขที่โครงการวิจัย : HREC-UP-HSS 2.2/091/67

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวกิตติยา เขียวงาม

สังกัดหน่วยงาน : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา

ที่ปรึกษา : ดร.วุฒิชัย ไชยรินคำ, ดร.จากรุวรรณ โปษยานนท์

สังกัดหน่วยงาน : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา

วิธีทบทวน : แบบเร่งรัด (Expedited)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์
หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ เสมอเชื้อ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วันที่รับรอง : 24 กุมภาพันธ์ 2567

วันหมดอายุ : 24 กุมภาพันธ์ 2568

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ภาคผนวก ค

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ชื่อกิจกรรม	ชุมชนเป้าหมาย/ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	กิจกรรมย่อย	วันที่ทำ กิจกรรม
1. จิตอาสาพัฒนาวัด และโบราณสถาน	โบราณสถานพระ ธาตุจอมทอง อ.เมือง จ.พะเยา - พระสงฆ์ - ผู้นำชุมชน - คนในชุมชน - นิสิตโครงการวิจัย	- สวดมนต์ไหว้พระ - พัฒนาโบราณสถานพระธาตุ จอมทอง ได้แก่ ทำความ สะอาดบริเวณวัด ทำความ สะอาดห้องน้ำวัด ปลุกต้นไม้ บริเวณทางขึ้นวัด - เรียนรู้วัฒนธรรมภาคเหนือ ร่วมกับชุมชน และประวัติ ความเป็นมาของ โบราณสถานพระธาตุ จอมทอง - แลกเปลี่ยนเรียนรู้ “คติธรรม เรื่องความเสียสละ” - สะท้อนคิด	14 กรกฎาคม 2567
2. จิตอาสาเพื่อน้อง	โรงเรียนบ้านห้วย เคียน ต.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา - ครู - นักเรียน - นักการภารโรง - ผู้ปกครอง - เทศบาลแม่กา - ผู้นำชุมชน - คนในชุมชน - อาจารย์คณะสหเวช ศาสตร์ มหาวิทยาลัย พะเยา	- พัฒนาโรงเรียน ได้แก่ ซ่อมแซมสนามเด็กเล่น ทำ ความสะอาดห้องเรียน ห้อง ประชุม ห้องน้ำ เก็บขยะ กวาด ใบไม้ ตัดแต่งกิ่งไม้ - ซ่อมแซมสื่อการเรียนการ สอนสำหรับนักเรียน - ทำสมุดทำมือ - กิจกรรมสานสัมพันธ์ ได้แก่ เล่นิทานเสริมสร้างคุณธรรม เกมฝึกทักษะทางสังคม กิจกรรมเสริมพัฒนาการสมอง ส่วนหน้า (Executive Function)c	25 กรกฎาคม 2567

	- นิสิตโครงการวิจัย	และส่งเสริมพัฒนาการด้าน ร่างกาย - สะท้อนคิด	
2. พายเรือและเก็บ ขยะบริเวณกว๊าน พะเยา	รอบกว๊านพะเยา อ.เมือง จ.พะเยา - เทศบาลพะเยา - ผู้นำชุมชน - คนในชุมชน - ผู้ประกอบการเรือ คายัค - นิสิตโครงการวิจัย	- ใ้ห้สาพญางำเมือง - พายเรือและเก็บขยะ/ ผักตบชวากว๊านพะเยาและวัดดี โลกอาราม - คัดแยกขยะ - แลกเปลี่ยนเรียนรู้ “การ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” - สะท้อนคิด	29 กรกฎาคม 2567
สรุปกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้			

หมายเหตุ ทุกกิจกรรมย่อย มีการวางแผนงานร่วมกันและลงพื้นที่ก่อนดำเนินการ



แผนผังกระบวนการ



ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล นางสาวกิตติยา เขียวงาม
วัน เดือน ปี เกิด 26 พฤษภาคม 2530
ที่อยู่ปัจจุบัน 81 ม.6 ต.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา 56000
ที่ทำงานปัจจุบัน กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยพะเยา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการมหาวิทยาลัยพะเยาจิตอาสา (UPSR)

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยพะเยา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553 ปริญญานิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

